

[Glistrup]

sendt, at benzinprisen skal nedsættes, og i og for sig ud fra den samme begrundelse, som Fremskridtspartiet har anført. Ganske vist er det ikke med den krone, Fremskridtspartiet foreslår, men uanset hvor meget der nu ligger i disse partiers forslag, må det da være et stykke af vejen, at man nu tager dette beskedne skridt at nedsætte benzinprisen med 1 kr. pr. liter, og så kunne vi måske få Centrum-Demokraterne med, så vi kunne danne det fem sjettedeles flertal, som vi endda kunne afgive suveræniteten på basis af.

Det må være klart, at med de udspil, der er kommet siden dette forslags fremsættelse, må der være et stort flertal her i salen, der sagligt er enig i det. Men, siger man så, der skal jo skabes dækning, når der kommer en skattelettelse; men siden lovforslag nr. L 237 blev fremsat, er der kommet et L 242 og et L 245, som betyder samlede provenuforbedringer, øgede skatteindtægter for staten på 1,7 mia. kr., hvis man skal tro på skatteministerens bemærkninger, og det er i hvert fald helt oplagt, at dette forslag ikke kan koste 1,7 mia. kr. Der er altså med andre ord skabt dækning, og derfor er kravet om samtidighed mellem skattelettelse og spørgsmålet om, hvornår man skal sørge for, at provenuet bliver dækket ind, afklaret!

Hvis man ikke vedtager dette forslag, får vi en ubalance, der går i skatteforhøjelsesretningen, idet lovforslagene L 242 og L 245 så giver 1,7 mia. kr. mere i statskassen, uden at der vil være en modstående skattelettelse – altså en forøgelse af skattetrykket! Så er der måske dem, der vil spørge: Jamen kan vi ikke vente et stykke tid? Det kan vi faktisk ikke! For hver dag, hvor man skal køre med den alt, alt for høje benzinpris, vi har i øjeblikket, udmarver man flere og flere familier. Man værner flere og flere med bopæl nordligere og nordligere i Jylland til simpelt hen at tanke op i Flensborg, Avenstoft eller andre steder syd for grænsen. Man forskubber simpelt hen den danske grænse mod nord for alt, hvad det kan betale sig at drive, tankstationer og meget andet, og derfor må det være væsentligt og rigtigt at sørge for, at man i hvert tilfælde giver den håndsrekning, som det foreliggende forslag er udtryk for.

Hvis de partier, der i EF-valgkampen roser sig af at være skattelettelsespartier, hvad enten det er med synspunkterne i »Gang i 90'erne« eller i KVR-planen, nu får chancen for at stem-

me for skattelettelse på den måde, man selv har anvist, men stemmer imod, idet man håber, at vælgerne ikke følger med i Folketingstidende, så man stadig kan gå rundt og stikke vælgerne blår i øjnene om, at man går ind for denne lettelse af benzinafgiften – ja, så er det simpelt hen bevist, at det er det rene og skære bedrag, vi oplever her op til EF-valget, hvor man fortæller i medierne, at man er så imødekommende over for befolkningen, men ikke engang vil indfri sine egne løfter, selv om der altså bevisligt er penge til rådighed for det med de skatteforhøjelsesforslag, som vi skal have til anden behandling senere i dag.

Jeg håber, at vi i hvert tilfælde får de 151 stemmer, meget gerne også Kristeligt Folkepartis 4 stemmer, så har vi 155. Derimod tror jeg ikke, jeg kunne få SF til at stemme for dette fornuftige forslag, om jeg så fik tidobbelt taletid; men 155 stemmer vil vi være tilfredse med fra Fremskridtspartiets side. Stem grønt!

Duetoft (CD):

CD er fundamentalt enig med hr. Glistrup i vurderingen af benzinpriserne og deres skadelige virkninger for folk, der vil køre til arbejdet og har andre problemer, navnlig i de tyndtbefolkede dele af Danmark. Det har vi sagt mange gange.

Men hr. Glistrups forslag lider jo altså af en enkelt skavank, nemlig at der ikke er flertal for det. Hr. Glistrup står her og svinger med armene, som om det var et valg mellem at gennemføre enten hans eget eller regeringens forslag, men valget står mellem at få gennemført enten regeringens forslag eller ikke noget.

Jeg beder hr. Glistrup huske på, at udgangspunktet ikke mindst for regeringspartierne var, at der ikke skulle ske nogen regulering af energifgifterne, selv om det lå i aftalen fra 1986. Ved et ihærdigt forhandlingsarbejde lykkedes det faktisk at få bevæget regeringen til at gøre noget, og så kan vi diskutere, om det er nok. Men hr. Glistrup kan ikke komme uden om, at ét skridt i den rigtige retning er bedre end at stå stille på stedet. Så kan man godt drømme om at gå 8 eller 10 skridt i den rigtige retning, men det ændrer altså ikke noget ved, at hvis valget står mellem ikke at få gjort noget som helst og at få gjort en lille smule, vælger nogle af os at gøre en lille smule.